

• **Woongroep gehandicapte kinderen in Middelburg bestaat vandaag vijf jaar**

‘Ik ben nu ook trots op mezelf’

Jongeren wonen samen in één complex, maar ook zelfstandig in hun eigen appartement. „Ik durf nu meer zelf.”

door **Maurits Sep**

Gegniffel aan de eettafel als de moeder van Danny tijdens de lunch binnenstapt. Want Danny moet haar wat vertellen. Zijn medebewoners kunnen het niet voor zich houden en verklappen het al: ‘Danny slaapt vanavond bij Chantal.’

Chantal is niet zijn vriendinnetje, zij is de begeleidster die avonddienst heeft in het woonzorgcomplex voor jongeren met een verstandelijke beperking aan de Trompstraat in Middelburg. Ze wonen er samen én zelfstandig. Dat Danny in zijn appartement

appartementen zijn bewoond. De jongeren hebben zeer uiteenlopende zorgvragen. „Ze passen niet in het keurslijf van bestaande zorgaanbieders”, verklaart Hanny Dingemanse, mede-initiatiefnemer van de woongroep. „Dit groepje zou in een instelling ook nooit bij elkaar wonen. Wij draaien het om: hier mogen ze zijn wie ze zijn. Ze kunnen zich rustig ontwikkelen, of een pas op de plaats maken als het even te veel is.”

Dit stond de ouders die de woongroep oprichtten voor ogen en hun verwachtingen zijn uitgekomen. De jongeren kunnen het onderling goed vinden, laten elkaar vrij maar helpen en stimuleren elkaar ook als dat kan.

„Ik zit meestal in de grote woonkamer. Ik ben graag onder de mensen”, vertelt Noortje (20), die er nu twee jaar woont. „We zijn niet allemaal vrienden en vriendinnen, maar we gaan wel goed met elkaar om. We zijn niet afhankelijk van elkaar, maar helpen elkaar wel als het nodig is.”

Noortje heeft snel last van lawaai en dan kan ze zich terugtrekken in haar eigen appartement. De deur laat ze wel open, maar de anderen respecteren haar privacy. „Ik ben ook mijn eigen baas. Ik heb mijn appartement zelf ingericht. Fris en vrolijk en licht, want daar hou ik van.”

Noortje gaat zelfstandig naar de dagbesteding in het Spiegel-

theater, doet boodschappen bij de supermarkt in de Stroomwijk én, zegt ze trots, is de enige van de bewoners die zelf haar was doet. „Ik doe alles. Uitzoeken. Wasen. Drogen. Eén keer per week. Ja, mama is wel trots op me.”

Ondanks haar beperking was het belangrijk voor Noortje om op zichzelf te gaan wonen. „Ik word zelfstandig door stap voor stap dingen te plannen en te doen. Ik heb structuur nodig. Als ik het niet kan, helpt de begeleiding me. Daar moest ik eigenlijk het meest aan wennen, aan de leiding. En aan de andere bewoners. Ik wilde weten dat ik me hier veilig kan voelen. En dat is zo. Ik ben veranderd. Ik probeer meer en ik durf meer. Ja, ik ben nu ook trots op mezelf.”

Aan de lunchtafel worden plannen gemaakt voor de vrije woensdagmiddag. Bewoners en begeleiders gaan samen naar de stad om een cadeau te kopen voor één van de vrijwilligers. Noortje blijft als enige van de bewoners achter in de Trompstraat. Met de groep mee naar de stad vindt ze te druk. „Ga maar, ik pas wel op het huis.”

• • •

‘Ik wilde weten dat ik me hier veilig kan voelen. En dat is zo. Ik ben veranderd. Ik probeer meer en ik durf meer zelf’

Noortje bewoonster

• Noortje is de enige bewoner die zelf haar was doet. „Eén keer per week. Ik doe ook zelf boodschappen. Ja, mama is wel trots op me hoor.”

• • •

‘Ik heb mijn woning zelf ingericht. Fris en vrolijk en licht, want daar hou ik van’

Noortje bewoonster

blijft slapen, is een hele stap voor hem. Maar ook voor zijn moeder. Hanny Dingemanse pakt haar agenda erbij en vult in dat Danny niet thuis komt. „Ja, ik moet hem loslaten hé.”

De woongroep bestaat vandaag exact vijf jaar. Negen van de tien

• Danny, Coby (begeleidster), Dirk, Niki, Irma (begeleidster), Noortje en Regine (vlnr) lunchen gezamenlijk. In de keuken staat Anneke Moes, coördinator van de woongroep Wonen Met Zorg en Ondersteuning. foto's Lex de Meester

De ouders van WMZO blijven werken aan hun droom

Wonen Met Zorg en Ondersteuning begon met een droom van ouders van een kind met een verstandelijke beperking, vertelt Hanny Dingemanse. „Een woonvoorziening waar onze kinderen zichzelf kunnen zijn, zich in hun eigen tempo kunnen ontwikkelen maar daarin ook even ‘stil’ mogen staan. Waar ze mét hulp

toch zelfstandig kunnen leven. Wij laten ze niet los, we houden ze op een andere manier vast”, omschrijft Dingemanse de gedachte. Zo ontstond in 2011 WMZO. Het complex staat in de Trompstraat in de Middelburgse Stroomwijk. De zorg wordt ingekocht bij de organisatie WoonDroomZorg. De dagelijkse leiding is in han-

den van één coördinator, Anneke Moes. Zij dient de belangen van zowel bewoners als ouders. En die kunnen botsen. Ook de vrijheid die bewoners wensen, kan op gespannen voet staan met het samenleven in een groep. Moes. „Ik zit in veel driehoeksverhoudingen. Wij hebben geen verkeersregels. Ik zoek naar evenwicht.”

Maar het concept werkt, constateert Dingemanse tevreden. „Voor de kinderen én voor de ouders. De uitdaging is nu om wat we in vijf jaar tot stand hebben gebracht, te borgen voor de toekomst. Dat is nog een hele uitdaging, met alle kortingen op de zorg.” Hoe ze dat voor elkaar kunnen krijgen, daarover wordt druk nagedacht.

Boekenmarkt met jazz en bitterballen

door **René Hoonhorst**

MIDDELBURG. Bij de achttiende editie is Middelburg Boekenstad een begrip voor boekenliefhebbers uit heel zuidelijk Nederland en een groot deel van Vlaanderen. Maar dat is geen reden om de markt niet nog aantrekkelijker te maken, vindt de organisatie.

Naast de 130 kramen met al dan niet specialistische en antiquarische boeken is er ruimte voor

schrijvers en dichters. Op een ‘beleefpleintje’ bij de Drukkerij zorgen drie auteurs voor een literair variatépogramma onder de titel ‘Liefde, Dood en Bitterballen’. Stadsdichter Karel Leeftink levert een poëtische bijdrage en er is muziek, onder meer uitgevoerd door de Booktown Jazzband.

Rinie Vaane presenteert zich als kersverse stadsomroeper. Hij zal alle bezoekers alvast warm maken voor de viering van 800 jaar Middelburg in 2017.

Kees Vos is terug van weggevoerd en bouwt bij het stadhuis een grote boekenkast van kisten, waarin een zeer divers aanbod van lees- en kijkvoer is te vinden.

Middelburg Boekenstad heeft,

• • •

Op een ‘beleefpleintje’ bij de Drukkerij zorgen drie auteurs voor een literair variatépogramma onder de titel ‘Liefde, Dood en Bitterballen’.

na een bescheiden start eind vorige eeuw, naam gemaakt. Intussen is de boekenmarkt, na die van Deventer en Dordrecht, uitgegroeid tot één van de landelijk meest befaamde. Belgische standhouders weten de markt al jaren te vinden, de organisatie hoopt op een groeiend contingent Vlaamse boekenliefhebbers.

Organisator Gert-Jan de Rooij: „Buienradar laat zondag wolkenloze luchten zien; het wordt dus prachtig.”

VROUWENPOLDERSE DAGEN
5-6-7 MEI 2016

Braderie Kinderkermis
Fiets trial stunt shows
Skateshows Muziek
Helicopter rondvlucht
Ieder avond feest in de tent!

Kijk voor het volledige programma op onze website

www.vrouwenpolder.nl